



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8290/2025
10.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Матковић Стефановић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вања Савовић, адвокат у ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милица Петровић, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11534/20 од 21.01.2025. године, у седници одржаној дана 10.07.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11534/20 од 21.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11534/20 од 21.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена допуна ревизије тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11534/20 од 21.01.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Другог основног суда у Београду П 1934/19 од 27.02.2020. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, исплати износ од 100.000,00 динара, са законском затезном каматом од 27.02.2020. године до исплате и на име трошкова парничног поступка износ од 21.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 11534/20 од 21.01.2025. године преиначена је првостепена пресуда Другог основног суда у Београду тако што је тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због повреде части и угледа плати износ од 10.000,00 динара са законском затезном каматом од 21.01.2025. године до исплате, док је првостепена пресуда потврђена у преосталом делу става првог изреке и жалба тужиоца одбијена као неоснована (за износ од 90.000,00 динара). Преиначена је и одлука о трошковима поступка тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе, разматрања правног питања у интересу равноправности грађана и новог тумачења права.

Тужилац је лично изјавио допуну посебне ревизије.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија

Испитујући испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној по основу одредбе члана 404. ЗПП, Врховни суд је утврдио да нису испуњени законом предвиђени услови да би се дозволило одлучивање о ревизији.

Према разлозима другостепене пресуде, у делу којим је поврђена првостепена пресуда за одбијајући део тужбеног захтева, тужиоцу је досуђена накнада штете због повреде части и угледа за претрпљене душевне болове, уз вођење рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи накнада, у складу са одредбом члана 200. став 1. и 2. ЗОО. Наводи ревизије о томе да ли је тако одмерена накнада правилна и довољна не могу представљати основ за одлучивање о ревизији по основу одредбе члана 404. ЗПП. Ни одлука о трошковима поступка, коју пуномоћник тужиоца побија изјављеном ревизијом, није подобна да буде предмет одлучивања по посебној ревизији.

Стога не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити се на њену неуједначеност указује у погледу одлуке о главној ствари. Не постоји ни потреба за разматрањем правног питања у интересу равноправности грађана или новим тумачењем права.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиоца, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда, донете у парници о спору мале вредности, ревизија није дозвољена. Споровима мале вредности, према одредби члана 468. став 1. ЗПП, сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора у конкретном случају износи 100.000,00 динара. Следи да против одлуке другостепеног суда донете у предметном спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У складу са изнетим Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

Испитујући дозвољеност допуне ревизије изјављене од стране тужиоца у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је допуна ревизије тужиоца недозвољена у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП.

Ревизија је сагласно наведеној одредби недозвољена ако није изјављена преко пуномоћника адвоката, изузев када је странка адвокат. Имајући у виду да је допуну ревизије изјавила странка лично, а не преко пуномоћника адвоката, следи да је тако изјављена допуна ревизије недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић